

Inzetten op re-integratie

Minister van Pensioenen Daniel Bacquelaire en minister van Volksgezondheid Maggie De Block werken aan een nieuwe regeling voor het pensioen bij lichamelijke ongeschiktheid. Een noodzaak volgens ACV Openbare Diensten: “De huidige regeling zet onvoldoende in op re-integratie.”

Vooraleer de regering het nieuwe voorstel op tafel legt, kwam ACV Openbare Diensten met een eigen plan. “We willen constructief meewerken aan het beleid”, zegt Joris Lermytte van ACV Openbare Diensten. Het ACV-plan focust op re-integratie en het begeleiden van langdurig zieken naar een nieuwe plek op de arbeidsmarkt. “Momenteel gebeurt dit te weinig. Als ambtenaren door een lichamelijke ongeschiktheid hun job niet meer kunnen uitoefenen, wordt dat vaak ‘opgelost’ door hen op pensioen te stellen. Slechts 1 op 10 ambtenaren krijgt de optie om opnieuw aan de

slag te gaan. En dan is er nog geen garantie dat ze ook een job vinden. De overheid wil dat langdurig zieken sneller terug aan het werk gaan, maar dat houdt ook een gedeelde verantwoordelijkheid in. Er moeten immers voldoende jobs zijn voor die profielen.”

Probleem bij jonge werknemers

De mediaanleeftijd van ambtenaren die op pensioen gaan wegens lichamelijke ongeschiktheid is 54 jaar, maar er zijn ook heel wat jongere mensen die vroegtijdig moeten stoppen met werken. Het is vooral bij die groep dat re-integratie

“DE OVERHEID WIL DAT LANGDURIG ZIEKEN SNELLER TERUG AAN HET WERK GAAN, MAAR DAT HOUDT OOK EEN GEDEELDE VERANTWOORDELIJKHEID IN. ER MOETEN IMMERS VOLDOENDE JOBS ZIJN VOOR DIE PROFIELEN.”

JORIS LERMYTTE, ACV OPENBARE DIENSTEN

cruciaal is. “Hun pensioen stelt op jonge leeftijd niet veel voor. Bovendien wordt er enkel rekening gehouden met de periode dat ze in de openbare sector werkten. Als ze ervoor in de privé-sector hebben gewerkt, dan telt die periode zelfs niet mee bij de berekening van hun pensioenbedrag. Om nog maar te zwijgen over hoe absurd het is dat er mensen verplicht thuis zitten die nog heel wat te bieden hebben én nog willen werken”, aldus Joris.

SANDRA VAN HOUTVIN
"Ik vind dat langdurig zieken recht hebben op een betere begeleiding. Als ik had geweten wat mijn opties waren en welke nadelen zo'n medisch pensioen heeft, dan had ik een betere en meer weloverwogen keuze gemaakt."

Sandra vertelt

Sandra Van Houtvin (47 jaar) is sinds 1 juli 2015 gepensioneerd om medische redenen. Haar pensioen bedraagt slechts 734 euro netto per maand. Haar leeftijd verklaart dit lage bedrag, samen met het gegeven dat ze als gehuwde met een partner met een inkomen geen recht heeft op het gewone minimumpensioen (1329,96 euro in haar geval). Als ze terug aan de slag gaat, daalt haar pensioen tot 660 euro

per maand. Een mogelijke oplossing is om te scheiden (van tafel en bed), maar dat is voor haar geen optie.

"Ik werkte bij het Agentschap voor Natuur en Bos als celhoofd administratie en communicatie. Na een zware burn-out ben ik vier jaar volledig out geweest. Beetje bij beetje ging het beter, maar ik heb die vier jaar nodig gehad om uit te zoeken wat er concreet mis was en vooral hoe ik beter kon worden. In 2015 moest ik me aanmelden bij de

administratieve gezondheidsdienst Medex dat mij zonder veel uitleg meteen op medisch pensioen heeft gezet. Ik heb die beslissing toen aanvaard omdat ik nog niet hersteld was en vroegtijdig pensioen leek me een goede optie. Tot bleek welke voorwaarden eraan verbonden waren. Zo is het bedrag veel te laag om rond te komen en ben ik mijn statuut als ambtenaar kwijt. Ik vind dat langdurig zieken recht hebben op een betere begeleiding.

Als ik had geweten wat mijn opties waren en welke nadelen zo'n medisch pensioen heeft, dan had ik een betere en meer weloverwogen keuze gemaakt."

"Sinds kort werk ik deeltijds in de sociaal-culturele sector, maar dat is financieel niet voordelig. Ik doe het omdat ik wil werken en omdat ik iets wil bijdragen aan de maatschappij. Alleen thuis zitten is niks voor mij." ☺